

der i øvrigt. Tillidsmanden har ingen andre retigheder end at sidde og lytte til, hvad lønmodtageren og arbejdsgiveren siger. Det, det handler om for en tillidsmand, er jo at kunne rådgive sine medlemmer omkring alle de forfærdelige ting, som denne regering kunne tænke sig at pådutte dem, at sige, at hvis de laver en frivillig aftale med deres arbejdsgiver, så medfører det, at de får karantæne i deres a-kasse, og oplyse om, hvilke muligheder der er for at vende tilbage til fuldtidsbeskæftigelsen og vice versa.

Alle de der forskellige ting er det da meget naturligt, at man drøfter med sin tillidsmand, og hvis ikke man får fyldestgørende svar på alle de der spørgsmål, så er det naturligt, at tillidsmanden siger til sit medlem, at han ikke skal indgå det der. Er det ikke en direkte hindring, som ministeren fremstiller det?

Carsten Hansen (S):

Vi har selvfølgelig diskuteret det her tit, må jeg sige til beskæftigelsesministeren, men kunne jeg ikke få en bekræftelse på, at forskellen på at implementere det her via en lov eller via en aftale er, at hvis det er aftalesystemet, så er det tillidsmandens klare ret at være med, og lønmodtageren kan tage sin tillidsmand med. Hvis det er sådan, at det er ren lovgivning, som ministeren jo lagde op til, og oven i købet en meget skrap en, som blev modereret en lille smule undervejs, så er det sådan, at hvis arbejdsgiveren ikke vil have tillidsmanden med, så kan han sige nej tak til det.

Kan vi ikke få et klart svar på, om det faktisk er sådan, at loven står over alt, hvis arbejdsgiveren ikke ønsker det, og dermed sætter man hele aftalesystemet ud af kraft? Det er måske det, Venstre er gået efter. Det kunne være, vi kunne få et opklarende svar på det.

Kl. 15.45

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gentage, hvad forslaget går ud på: For at udrydde enhver tvivl foreslår jeg, at der i § 4 a, stk. 2, indsættes en udtrykkelig bestemmelse om, at det står en lønmodtager frit for, om lønmodtageren under forhandlinger med arbejdsgiveren om en eventuel deltidsansættelse ønsker at være ledsaget af en rådgiver.

Forslaget betyder, at hvis lønmodtageren ønsker at være ledsaget af en rådgiver, f.eks. tillidsrepræsentanten, under forhandlingerne, har lønmodtageren ret til dette. Hvis lønmodtageren

ikke ønsker at være ledsaget af en rådgiver under forhandlingerne, har lønmodtageren også ret til dette. Det er i al sin gribende enkelthed indholdet i forslaget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Carsten Laustsen. Undskyld, hr. Bjarne Laustsen.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg var lige ved at tro, jeg var blevet hybrid, men sådan er det ikke endnu i hvert fald. Jeg skal takke, fordi jeg måtte få ordet.

Jeg vil ikke bruge ordet uforfærdeligt, det vil jeg ikke tage i min mund, men jeg synes, det er et meget, meget klart og enkelt spørgsmål. Ministeren har nu efter lange overvejelser fundet frem til, at ministerens oprindelige forslag var ufuldstændigt, fordi det skabte uklarhed, og ministeren skriver selv i bemærkningerne for at skabe fuldstændig klarhed over det, at lønmodtageren kan få sin tillidsrepræsentant med. Det er fint nok.

Det, det så handler om, er: Hvilken rettighed har den pågældende tillidsrepræsentant under dette møde? Kan han sige fra på medlemmets vegne, hvis medlemmet er usikker? Kan tillidsmanden så på baggrund af de oplysninger, der falder på mødet, sige: Det her synes jeg er en dårlig aftale for dig, jeg synes, du skal holde nallerne væk, du skal forblive på fuld tid, for det tilbud, du har fået, er ikke godt nok. Er det tillidsmandens ret? Klart og enkelt.

Carsten Hansen (S):

Der var for ikke ret lang tid siden en, der kom til at kalde mig Bjarne Hansen, nu blev det så Carsten Laustsen.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jo, men nu er det jo altså rettet.

Carsten Hansen (S):

Det, som jo er interessant, må jeg sige til beskæftigelsesministeren, er, at man kalder det rådgiver. Det er jo ikke en bank, vi taler om.

Selv om beskæftigelsesministeren ikke har været meget ude i virkeligheden i de sidste mange år, så er det jo ikke en bankrådgiver. Det er baseret på et mere end 100-årigt aftalesystem. Hvorfor kan man ikke lige så godt lade det gå over i aftalesystemet, ministeren har jo opfordret til, at man laver aftalerne.